

Witamy w Szkole Biblijnej „BEREA”

BEREA

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny

Studium Retoryki Biblijnej

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Praktyczny wykład Nowego Testamentu

List św. Pawła do Efezjan

Spotkanie V

SEKCJA A – Ef 1,1-2 Pozdrowienie

SEKCJA B – Ef 1,3-4,16 Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie.

SEKWENCJA A [1,3-14] – Kosmiczny plan i powołanie Boga

SEKWENCJA B [1,15-3,21] – Dzieło miłości Boga w Chrystusie - odnowienie człowieka i włączenie w społeczność oddaną miłości w Chrystusie

SEKWENCJA A1 [4,1-16] – Życie w świadomości i na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C – Ef 4,17-6,17 Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie.

SEKWENCJA A – Ef 4,17-28 Nowy umysł a walka duchowa

SEKWENCJA B – Ef 4,29-5,5 Jakości w relacjach – główne kierunki

SEKWENCJA C – Ef 5,6-21 Wezwanie do życia rozważnego, oświeconego Chrystusem, które jest ucieleśnieniem Bożej woli dla człowieka i które przemienia i wybawia z obecnego złego czasu

SEKWENCJA B1 – Ef 5,22-6,9 Jakości w relacjach – główne obszary

SEKWENCJA A1 – Ef 6,10-17 Nowy umysł a walka duchowa

SEKCJA B1 – Ef 6,18-20 Zachęta do modlitwy wstawienniczej. Prośba o modlitwę za Pawła misję zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny.

SEKCJA A1 – Ef 6,21-24 Końcowe pozdrowienie

SEKCJA C – Ef 4,17-6,17 Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie.

SEKWENCJA A – Ef 4,17-28 Nowy umysł a walka duchowa

SEKWENCJA B – Ef 4,29-5,5 Jakości w relacjach – główne kierunki

SEKWENCJA C – Ef 5,6-21 Wezwanie do życia rozważnego, oświeconego Chrystusem, które jest ucieleśnieniem Bożej woli dla człowieka i które przemienia i wybawia z obecnego złego czasu

SEKWENCJA B1 – Ef 5,22-6,9 Jakości w relacjach – główne obszary

SEKWENCJA A1 – Ef 6,10-17 Nowy umysł a walka duchowa

Plan na dzisiaj to również omówienie

- SEKCJI C / SEKWENCJI B1
- SEKCJI C / SEKWENCJI C

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

WARSTWA III

SEKCJA C / SEKWENCJA B [4,29-5,3]

Naśladowanie Boga a jakości w relacjach – główne kierunki

[4,29-32] FRAGMENT A

A1 (29a) Żadne słowo bezużyteczne z ust waszych niech nie wychodzi,

B1 (29b) ale tylko dobre, ku zaspokojeniu potrzeby, aby przyniosło łaskę słuchającym.

C1 (30) A nie zasmucajcie Ducha Świętego Boga, w którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia.

A2 (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką nienawiścią.

B2 (32a) Stawajcie się zaś jedni dla drugich dobrotliwi [/pomocni, /wspierający], litościwi,

C2 (32b) odpuszczając sobie wzajemnie, tak jak i Bóg w Chrystusie odpuścił wam.

[5,1-2] FRAGMENT B

[Ef 5] (1) Stawajcie się więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, tak jak i Chrystus umiłował nas i wydał siebie samego dla nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej wonności.

[5,3-5] FRAGMENT A1

A a1 (3a) rozpusta zaś

b1 (3b) i nieczystość wszelka

c1 (3c) lub chciwość

d1 (3d) niech nawet nie będą wymieniane wśród was, tak jak przystoi świętym,

B (4a) także bezwstyd i błazeńska mowa lub nieprzyzwoite żarty, które nie przystoją,

B1 (4b) lecz raczej dziękczynienie.

A1 a2 (5a) [To więc wiedzcie pojmując], iż żaden rozpustnik

b2 (5b) albo nieczysty,

c2 (5c) lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca,

d2 (5d) nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.

[4,29-32] FRAGMENT A

A1 (29a) Żadne słowo

B1 (29b) ale tylko

C1 (30) A nie

A2 (31) Wszelka gorycz

B2 (32a) Stawajcie

C2 (32b) od

[5,1-2] FRAGMENT B (WARIANT I)

A1 [Ef 5] (1) Stawajcie się więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane,

B1 (2a) **i chodźcie w miłości,**

A2 (2b) tak jak i Chrystus umiłował nas

B2 /a (2c) **i wydał siebie samego dla nas**

/b (2d) **jako dar**

/b1 (2e) **i ofiarę**

/a1 (2f) **Bogu ku miłej wonności.**

[5,1]

[Ef

(2) i chodźcie w miłości, tak jak i Chrystus umiłował nas i wydał siebie samego dla nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej wonności.

[5,3-5] FRAGMENT A1

A a1 (3a) rozpusta zaś

b1 (3b) i nieczys

c1 (3c) lub

d1 (3d)

B

B

A1 a2 (5a) [To więc wi

b2 (5b) albo nie

c2 (5c) lub

d2 (5d)

[5,1-2] FRAGMENT B (WARIANT II)

A [Ef 5] (1a) Stawajcie się więc naśladowcami Boga

B (1b) jako dzieci umiłowane,

C (2a) **i chodźcie w miłości,**

B1 (2b) tak jak i Chrystus umiłował nas

A1 /a (2c) i wydał siebie samego dla nas

/b (2d) jako dar

/b1 (2e) i ofiarę

/a1 Bogu ku miłej wonności.

d2 (5d) nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

WARSTWA III

SEKCJA C / SEKWENCJA B1 [5,22-6,9]

Elementy tła

Za BW z kor. (za hebr.)

A a1 (26a) [I] rzekł Bóg: Uczyńmy człowieka
b1 (26b) na obraz nasz, podobnego do nas

B a (26c) i niech [panują] nad rybami morskimi i nad
ptactwem niebios, i nad bydłem,
b (26d) i nad całą ziemią,
a1 (26e) i nad wszelkim płazem pełzającym po ziemi.

A1 a1 (27a) I stworzył Bóg człowieka na obraz swój.
b1 a1 (27b) Na obraz Boga
b1 (27c) stworzył go.
a2 (27d) Jako **mężczyznę i niewiastę**
b2 (27e) stworzył ich.

Za LXX-PL z kor. (za gr.)

A a1 (26a) I rzekł Bóg: uczynimy człowieka,
b1 (26b) według_obrazu naszego i według_podobieństwa,

B a (26d) i rządźcie! rybami morza i ptakami nieba
i bydłem
b (26e) i całą ziemią
a1 (26f) i wszystkimi płazami które_są_pełzające po ziemi

A1 a2 (27a) I uczynił Bóg człowieka
b2 a1 (27b) według_obrazu Boga
b1 (27c) uczynił go
a2 (27d) **męskim i żeńskim**
b2 (27e) **uczynił ich**

A (18) Potem rzekł Pan Bóg: **Niedobrze jest człowiekowi, gdy jest sam. Uczynię mu pomoc odpowiednią dla niego.**

B a1 (19a) Utworzył więc Pan Bóg z ziemi wszelkie dzikie zwierzęta i wszelkie ptactwo niebios

b1 a (19b) i przyprowadził do człowieka, aby zobaczyć, jak je nazwie,

b (19c) a każda istota żywa miała mieć taką nazwę, jaką nada jej człowiek.

a1 (20a) Nadał tedy człowiek nazwy wszelkiemu bydłu i ptactwu niebios, i wszelkim dzikim zwierzętom.

c1 (20b) **Lecz dla człowieka nie znalazła się pomoc dla niego odpowiednia.**

a2 (21) Wtedy zesłał Pan Bóg głęboki sen na człowieka, tak że zasnął. Potem wyjął jedno z jego żeber i wypełnił ciałem to miejsce. (22a) A z żebra, które wyjął z człowieka, ukształtował Pan Bóg kobietę

b2 a (22b) i przyprowadził ją do człowieka. (23a) Wtedy rzekł człowiek: Ta dopiero jest kością z kości moich i ciałem z ciała mojego.

b (23b) Będzie się nazywała mężatką,

a1 (23c) gdyż z męża została wzięta.

c2 (24) **Dlatego opuści mąż ojca swego i matkę swoją i złączy się z żoną swoją, i staną się jednym ciałem.**

A1 (25) A człowiek i jego żona byli oboje nadzy, lecz nie wstydzili się.

**EZER [עֵזֶר] – „pomoc odpowiednia”,
tzn. jaka?**

Lp.	Wers
1.	LXT Rdz 2:18 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν BT Rdz 2:18 Potem Pan Bóg rzekł: «Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam, uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc». Rdz 2:18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא-טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבֶדּוֹ אֶעֱשֶׂה-לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ:
2.	LXT Rdz 2:20 καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὗρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ BT Rdz 2:20 I tak mężczyzna dał nazwy wszelkiemu bydłu, ptakom powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu polnemu, ale nie znalazła się pomoc odpowiednia dla mężczyzny. WTT Rdz 2:20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל-הַבְּהֵמָה וְלַעֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְלָאִשָּׁמָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ:
3.	LXT Wyj 18:4 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιεζερ λέγων ὁ γὰρ θεὸς τοῦ πατρός μου βοηθός μου καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραῶ BT Wyj 18:4 Drugi zaś miał imię Eliezer, gdyż: «Bóg mojego ojca był dla mnie pomocą i wyratował mnie od miecza faraona». WTT Wyj 18:4 וְשֵׁם הָאָחִיד אֱלִיעֶזֶר כִּי-אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֵזְרִי וַיַּצִּלְנִי מִחֶרֶב פְּרָעָה:
4.	LXT Pwp 33:7 καὶ αὕτη Ἰουδα εἰσάκουσον κύριε φωνῆς Ἰουδα καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰσέλθοισαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρίνοῦσιν αὐτῷ καὶ βοηθός ἐκ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἔσῃ BT Pwp 33:7 To powiedział do Judy: Usłysz, Panie, głos Judy, doprowadź go do jego ludu, niech Twoje ręce go obronia, bądź dlań obroną od wrogów. WTT Pwp 33:7 וַיִּזְאֵת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל-עַמּוֹ תִּבְיֹאֲנוּ יָדָיו רַב לֹא וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה: ס
5.	LXT Pwp 33:29 μακάριος σύ Ἰσραὴλ τίς ὅμοιός σοι λαὸς σωζόμενος ὑπὸ κυρίου ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου καὶ ἡ μάχαιρα καύχημά σου καὶ ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ BT Pwp 33:29 Izraelu, tyś szczęśliwy, któż tobie podobny? Narodzie, zbawiony przez Pana, Obrońca twój tobie pomaga, błogosławi zwycięski twój miecz. Wrogowie słabną przed tobą, ty zaś wyniosłość ich depczesz. WTT Pwp 33:29 וַיִּשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עַם נוֹשֵׁעַ בִּיהוָה מִגֵּן עֲזָרְךָ וְאֲשֶׁר-חָרַב גְּאוֹתֶיךָ וַיִּכְחָשׁוּ אִיְבֹיְךָ לָךְ וְאַתָּה עַל-בְּמוֹתֵימָו תִּדְרֹךְ: ס

Lp.	Wers
6.	LXT Ps 19:3 ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιων ἀντιλάβοιτό σου BT Ps 20:3 Niech ześle tobie pomoc z świątyni i niech cię wspiera z Syjonu. WTT Ps 20:3 יִשְׁלַח-עֲזָרָךְ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ:
7.	LXT Ps 113:17 οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστῆς αὐτῶν ἐστίν BT Ps 115:9 Dom Izraela pokłada ufność w Panu, On ich pomocą i tarczą. WTT Ps 115:9 יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא:
8.	LXT Ps 113:18 οἶκος Ααρων ἤλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστῆς αὐτῶν ἐστίν BT Ps 115:10 Dom Aarona pokłada ufność w Panu, On ich pomocą i tarczą. WTT Ps 115:10 בֵּית אַהֲרֹן בְּטַחוּ בַיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא:
9.	LXT Ps 113:19 οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστῆς αὐτῶν ἐστίν BT Ps 115:11 Bojący się Pana, pokładają ufność w Panu, On ich pomocą i tarczą. WTT Ps 115:11 יִרְאִי יְהוָה בְּטַחוּ בַיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא:
10.	LXT Ps 120:1 ὥδῃ τῶν ἀναβαθμῶν ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη πόθεν ἔξει ἡ βοήθειά μου BT Ps 121:1 Pieśń stopni. Wznoszę swe oczy ku górom: Skądże nadejdzie mi pomoc? WTT Ps 121:1 שׁוֹר לַמַּעְלוֹת אֲשָׂא עֵינִי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין יבֹא עֲזָרִי:
11.	LXT Ps 120:2 ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν BT Ps 121:2 Pomoc mi przyjdzie od Pana, co stworzył niebo i ziemię. WTT Ps 121:2 מֵעַם יְהוָה עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

Lp.	Wers
12.	LXT Ps 123:8 ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν BT Ps 124:8 Nasza pomoc jest w imieniu Pana, który stworzył niebo i ziemię. WTT Ps 124:8 עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
13.	LXT Ps 145:5 μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ιακωβ βοηθός ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ BT Ps 146:5 Szczęśliwy, komu pomocą jest Bóg Jakuba, kto ma nadzieję w Panu, Bogu swoim, WTT Ps 146:5 אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֲזָרוֹ שִׁבְרוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו:
14.	Dn 11:34 καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοὺς βοηθηθήσονται βοήθειαν μικράν καὶ προστεθήσονται ἐπ’ αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασιν BT Dn 11:34 Gdy oni będą upadać, nieliczni pospieszą im z pomocą, a wielu przyłączy się do nich podstępnie. [MK: dosł.] „ze wsparciem pomocą niewielkim” WTT Dn 11:34 יַעֲזְרוּ עֲזָר מֵעַט וְנִלְווּ עֲלֵיהֶם רַבִּים בְּחִלְקִלְקוֹת:
15.	LXT Oz 13:9 τῇ διαφθορᾷ σου Ἰσραηλ τίς βοηθήσει BT Oz 13:9 Wyniszcze cię, Izraelu, i kto ci przyjdzie z pomocą? WTT Oz 13:9 יִשְׁחַתֵּךְ יִשְׂרָאֵל כִּי־בִי בְּעֲזָרְךָ:

Rzeczownik Ezer przede wszystkim jest skojarzony z pomocą w sytuacji krytycznej, jakiegoś poważnego zagrożenia, niebezpieczeństwa śmierci lub utraty istnienia (np. Izraela), utraty władzy pochodzącej od Boga.

To pomoc w sytuacji, w której potrzebujący pomocy nie jest w stanie sobie jej sam dostarczyć. Potrzebuje kogoś innego.

W przypadku rzeczownika EZER nie spotykamy przypadku pomocy w złym, do czegoś złego.

Bóg jako pomocnik / pomoc, to również Ten, który wspomaga do zwycięstwa nad wrogami, by ocalić Jego własność, Jego cele dla Jego ludu.

Nie odnajdujemy ani jednego przypadku zastosowania EZER w kontekście zwykłej pomocy w działaniach rutynowych człowieka (pomoc dla cieśli, murarza, krawcowej, kucharki itp..)

„Pomoc odpowiednia” to, minimum, zdolność do bycia ratunkiem dla mężczyzny, to bycie sojusznikiem w drodze do zadanego przez Boga celu współpanowania, to relacja, w której może odbić się obraz i podobieństwo do Boga.

**Czas na pytania
i małą przerwę – 5 min.**

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

WARSTWA III

SEKCJA C / SEKWENCJA B [5,22-6,9]

**Naśladowanie Boga a jakości w relacjach;
dom – główne obszary relacji**

[5,22-33] FRAGMENT A

[5,22-24] ELEMENT A

[Ef 5] (22) Żony swoim mężom, nich się poddaje jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową społeczności wywołanych, on - Zbawiciel ciała. (24) Ale jak społeczność wywołanych poddaje się Chrystusowi, tak i żony mężom we wszystkim.

[5,25-32] ELEMENT B

(25) Mężowie, miłujcie żony, jak i Chrystus umiłował społeczność wywołanych i samego siebie wydał dla niej, (26) aby ją uświęcić, oczyściwszy kąpielą wodną w Słowie, (27) aby (mógł) postawić przed, On, samym sobą [/ (w) samym sobie] (jako) pełną chwały społeczność wywołanych], bez skazy lub zmarszczki lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby była święta i bez jakiegokolwiek wady. (28) Tak powinni i mężowie miłować swoje żony, jak własne ciała. Miłujący swoją żonę, samego siebie miłuje. (29) Nikt przecież nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale żywi i pielęgnuje je, jak i Chrystus społeczność wywołanych, (30) gdyż członkami jesteśmy ciała jego. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, i będą oboje ku ciału jednemu. (32) Tajemnica to wielka, ja zaś odnoszę to do Chrystusa i do społeczności wywołanych.

[5,33] ELEMENT A1

(33) A zatem niechaj i każdy z was swoją żonę tak miłuje, jak siebie samego, zaś żona niechaj poważa męża.

[6,1-4] FRAGMENT B

[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszną. (2) Czczij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) aby dobrze ci się działo i byś żył długo na ziemi. (4) I ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz wychowujcie je w karceniu i pouczeniu Pana.

[6,5-9] FRAGMENT A1

(5) Słudzy, bądźcie posłuszni tym według ciała panom, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pełniąc służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako słudzy Chrystusowi, czyniący wolę Bożą z duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, jeśli coś uczyni dobrego, to dostanie od Pana, czy to niewolnik, czy to wolny. (9) I panowie, to samo czyńcie względem nich, zaniechajcie groźby, wiedząc, że i ich, i wasz Pan jest w niebiosach, i że On nie ma względu na osoby.

[5,22-24] ELEMENT A

A [Ef 5] (22) Żony swoim mężom, nich się poddaje jak Panu, (23a) bo mąż jest głową żony,

B (23b) jak Chrystus Głową społeczności wywołanych,

C (23c) on - Zbawiciel ciała.

B1 (24a) Ale jak społeczność wywołanych poddaje się Chrystusowi,

A1 (24b) tak i żony mężom we wszystkim.

[5,25-32] ELEMENT B

A1 a1 (25a) Mężowie,

b1 (25b) miłujcie żony,

a2 (25c) jak i Chrystus

b2 (25d) umiłował społeczność wywołanych

B1 (25e) i samego_siebie wydał dla niej,

C1 a (26a) aby ją uświęcić,

b (2b) oczyściwszy kąpielą wodną w Słowie,

c (27a) aby (mógł) postawić_przed, On, samym_sobą [/ (w) samym_sobie] (jako) pełną chwały społeczność wywołanych,

b1 (27b) bez skazy lub zmarszczki lub czegoś w tym rodzaju,

a1 (27c) ale żeby była święta i bez_jakiegokolwiek_wady.

A2 a a1 (28a) Tak powinni i mężowie miłować swoje żony,

b1 (28b) jak własne ciała.

b (28c) Miłujący swoją żonę, samego siebie miłuje. (29a) Nikt przecież nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale żywi i pielęgnuje je,

a1 a2 (29b) jak i Chrystus społeczność wywołanych,

b2 (30) gdyż członkami jesteśmy ciała jego.

B2 (31a) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę,

C2 a (31b) i połączy się z żoną swoją,

b (31c) i będą oboje ku ciału jednemu. (32a) Tajemnica to wielka,

a1 (32b) ja zaś odnoszę to do Chrystusa i do społeczności wywołanych.

[5,33] ELEMENT A1

A1 (33a) A zatem niechaj i każdy z was

B1 (33b) swoją żonę tak miłuje, jak siebie samego,

A2 (33c) zaś żona niechaj

B2 (33d) poważa męża.

[5,22-24] ELEMENT A

A [Ef 5] (22) Żony swoim mężom, nich się poddają jak Panu, (23a) bo mąż jest głową żony,

B (23b) jak Chrystus Głową społeczności wywołanych,

C (23c) on - Zbawiciel ciała.

B1 (24a) Ale jak społeczność wywołanych poddaje się Chrystusowi.

A1 (24b) tak i żony mężom

[5,25-32] E

A1 a1 (25a)

b1 (2

a2 (25c)

b2 (2

B1 (2

[Ef 5,18-21]

a1 (18a) I nie upijajcie się winem,

b1 (18b) które powoduje rozwiązłość,

a2 (18c) ale [dawajcie się napełniać w Duchu],

b2 **a1** (19a) rozmawiając z sobą

b1 (19b) przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne,

a2 (19c) śpiewając i grając

b2 (19d) w sercu swoim Panu,

a3 (20a) dziękując

b3 (20b) zawsze za wszystko [w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa,] Bogu i Ojcu,

a4 (21a) poddając się

b4 (21b) jedni drugim w bojaźni [Chrystusa].

A2 a **a1** (28

b1 (

a1 **a2** (29

b2 (30) gdyż członkami jesteśmy ciała jego.

B2 (31a) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę,

C2 a (31b) i połączy się z żoną swoją,

b (31c) i będą oboje ku ciału jednemu. (32a) Tajemnica to wielka,

a1 (32b) ja zaś odnoszę to do Chrystusa i do społeczności wywołanych.

ność wywołanych,

żywi i pielęgnuje je,

[5,33] ELEMENT A1

A1 (33a) A zatem niechaj i każdy z was

B1 (33b) swoją żonę tak miłuje, jak siebie samego,

A2 (33c) zaś żona niechaj

B2 (33d) poważa męża.

[5,22-24] ELEMENT A

A [Ef 5] (22) Żony swoim mężom, nich się poddają jak Panu, (23a) bo mąż jest głową żony,

B (23b) jak Chrystus Głową społeczności wywołanych,

C (23c) on - Zbawiciel ciała.

B1 (24a) Ale jak społeczność wywołanych poddaje się Chrystusowi,

A1 (24b) tak i żony mężom we wszystkim.

[5,25-32] ELEMENT B

A1 a1 (25a) Mężowie,

b1 (25b) miłujcie żony,

a2 (25c) jak i Chrystus

b2 (25d) umiłował społeczność wywołanych

B1 (25e) i samego_siebie wydał dla niej,

C1 a (26a) aby ją uświęcić,

b (2b) oczyściwszy kąpielą wodną w Słowie,

c (27a) aby (mógł) postawić_przed, On, samym_sobą [/ (w) samym_sobie] (jako) pełną chwały społeczność wywołanych,

b1 (27b) bez skazy lub zmarszczki lub czegoś w tym rodzaju,

a1 (27c) ale żeby była święta i bez_jakiegokolwiek_wady.

A2 a a1 (28a) Tak powinni i mężowie miłować swoje żony,

b1 (28b) jak własne ciała.

b (28c) Miłujący swoją żonę, samego siebie miłuje. (29a) Nikt przecież nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale żywi i pielęgnuje je,

a1 a2 (29b) jak i Chrystus społeczność wywołanych,

b2 (30) gdyż członkami jesteśmy ciała jego.

B2 (31a) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę,

C2 a (31b) i połączy się z żoną swoją,

b (31c) i będą oboje ku ciału jednemu. (32a) Tajemnica to wielka,

a1 (32b) ja zaś odnoszę to do Chrystusa i do społeczności wywołanych.

[5,33] ELEMENT A1

A1 (33a) A zatem niechaj i każdy z was

B1 (33b) swoją żonę tak miłuje, jak siebie samego,

A2 (33c) zaś żona niechaj

B2 (33d) poważa męża.

[5,22-24] ELEMENT A

A [Ef 5] (22) Żony swoim mężom, nich się poddają jak Panu, (23a) bo mąż jest głową żony,

B (23b) jak Chrystus Głową społeczności wywołanych,

C (23c) on - Zbawiciel ciała.

B1 (24a) Ale jak społeczność wywołanych poddaje się Chrystusowi,

A1 (24b) tak i żony mężom we wszystkim.

[5,25-32] ELEMENT B

A1 a1 (25a) Mężowie,

b1 (25b) miłujcie żony,

a2 (25c) jak i Chrystus

b2 (25d) umiłował społeczność wywołanych

B1 (25e) i samego_siebie wydał dla niej,

C1 a (26a) aby ją uświęcić,

b (2b) oczyściwszy kąpielą wodną w Słowie,

c (27a) aby (mógł) postawić_przed, On, samym_sobą [/ (w) samym_sobie] (jako) pełną chwały społeczność wywołanych,

b1 (27b) bez skazy lub zmarszczki lub czegoś w tym rodzaju,

a1 (27c) ale żeby była święta i bez_jakiegokolwiek_wady.

A2 a a1 (28a) Tak powinni i mężowie miłować swoje żony,

b1 (28b) jak własne ciała.

b (28c) Miłujący swoją żonę, samego siebie miłuje. (29a) Nikt przecież nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale żywi i pielęgnuje je,

a1 a2 (29b) jak i Chrystus społeczność wywołanych,

b2 (30) gdyż członkami jesteśmy ciała jego.

B2 (31a) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę,

C2 a (31b) i połączy się z żoną swoją,

b (31c) i będą oboje ku ciału jednemu. (32a) Tajemnica to wielka,

a1 (32b) ja zaś odnoszę to do Chrystusa i do społeczności wywołanych.

[5,33] ELEMENT A1

A1 (33a) A zatem niechaj i każdy z was

B1 (33b) swoją żonę tak miłuje, jak siebie samego,

A2 (33c) zaś żona niechaj

B2 (33d) poważy męża.

[5,22-24] ELEMENT A

A [Ef 5] (22) Żony swoim mężom, nich się poddają jak Panu, (23a) bo mąż jest głową żony,

B (23b) jak Chrystus Głową społeczności wywołanych,

C (23c) on - Zbawiciel ciała.

B1 (24a) Ale jak społeczność wywołanych poddaje się Chrystusowi,

A1 (24b) tak i żony mężom we wszystkim.

[5,25-32] ELEMENT B

A1 a1 (25a) Mężowie,

b1 (25b) miłujcie żony,

a2 (25c) jak i Chrystus

b2 (25d) umiłował społeczność wywołanych

B1 (25e) i samego_siebie wydał dla niej,

C1 a (26a) aby ją uświęcić,

b (2b) oczyściwszy kąpielą wodną w Słowie,

c (27a) aby (mógł) postawić_przed, On, samym_sobą [/ (w) samym_sobie] (jako) pełną chwały społeczność wywołanych,

b1 (27b) bez skazy lub zmarszczki lub czegoś w tym rodzaju,

a1 (27c) ale żeby była święta i bez_jakiegokolwiek_wady.

A2 a a1 (28a) Tak powinni i mężowie miłować swoje żony,

b1 (28b) jak własne ciała.

b (28c) Miłujący swoją żonę, samego siebie miłuje. (29a) Nikt przecież nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale żywi i pielęgnuje je,

a1 a2 (29b) jak i Chrystus społeczność wywołanych,

b2 (30) gdyż członkami jesteśmy ciała jego.

B2 (31a) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę,

C2 a (31b) i połączy się z żoną swoją,

b (31c) i będą oboje ku ciału jednemu. (32a) Tajemnica to wielka,

a1 (32b) ja zaś odnoszę to do Chrystusa i do społeczności wywołanych.

[5,33] ELEMENT A1

A1 (33a) A zatem niechaj i każdy z was

B1 (33b) swoją żonę tak miłuje, jak siebie samego,

A2 (33c) zaś żona niechaj

B2 (33d) poważa męża.

A1 a (5a) Słudzy, bądźcie posłuszni tym według ciała panom,

b (5b) z bojaźnią i ze drżeniem,

a1 (5c) w prostocie serca swego, jak Chrystusowi,

B1 a (6a) nie pełniąc służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać,

b (6b) lecz jako słudzy Chrystusowi,

c (6c) czyniący wolę Bożą z duszy,

b1 (7a) służąc dobrą wolą jako Panu,

a1 (7b) a nie ludziom,

C1 (8) wiedząc, że każdy, jeśli coś uczyni dobrego, to dostanie od Pana, czy to niewolnik, czy to wolny.

A2 (9a) I panowie, to samo czyńcie względem nich,

B2 (9b) zaniechajcie groźby,

C2 (9c) wiedząc, że i ich, i wasz Pan jest w niebiosach, i że On nie ma względu na osoby.

A a1 [Ef 6] (1a) Dzieci,

b1 (1b) bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna.

B (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) aby dobrze ci się działo i byś żył długo na ziemi.

A1 a2 (4a) I ojcowie,

b2 (4b) nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz wychowujcie je w karceniu i pouczeniu Pana.

**Czas na pytania
i małą przerwę – 5 min.**

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

WARSTWA III

SEKCJA B / SEKWENCJA C [5,6-21]

Żyj mądrze, na miarę miłości i świadomości,
której doświadczyłeś w Chrystusie

A (6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na synów nieuległości.

B a1 (7) Tedy nie stawajcie się współnikami ich.

b1 (8a) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, teraz zaś światłością w Panu.

c1 (8b) jako dzieci światłości postępujcie, (9) gdyż owoc światłości jest we wszelkiej dobroci i sprawiedliwości, i prawdzie.

(10) Dowódźcie (przez swój przykład) tego, co jest miłe Panu

a2 (11) i nie bądźcie współuczestnikami dzieł bezowocnych ciemności, ale je raczej ujawniajcie, (12) bo co się potajemnie wśród nich dzieje, to nawet wstyd mówić. (13) Zaś wszystkie (one jako) ujawnione przez światło stają się odkrytymi;

b2 (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano: Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus.

c2 (15) Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykupując czas, gdyż dni są złe.

(17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.

A1 (18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale dawajcie się napełniać w Duchu, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Bogu i Ojcu, (21) poddając się jedni drugim w bojaźni Chrystusa.

A (6) Niechaj

A (6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na synów nieuległości.

B a1 (7)

B [...]

A1 a1 (18a) I nie upijajcie się winem,

b1 (18b) które powoduje rozwiążłość,

a2 (18c) ale dawajcie się napełniać w Duchu,

b2 a1 (19a) rozmawiając z sobą

b1 (19b) przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne,

a2 (19c) śpiewając i grając

b2 (19d) w sercu swoim Panu,

a3 (20a) dziękując

b3 (20b) zawsze za wszystko w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Bogu i Ojcu,

a4 (21a) poddając się

b4 (21b) jedni drugim w bojaźni Chrystusa.

A1 (18) I nie u

i hymny, i

Jezusa Ch

i prawdzie.

nie wśród

martwych,

dni są złe.

zez psalmy

szego,

O picciu wina w kontekście negatywnym przeczytamy:

- w typowych charakterystykach przywódców lub ich otoczenia, którzy wybierają raczej zabawę niż służbę i wierność Bogu Jahwe (Iz 5,18-24; Am 2,4-8).
- w opisach upadku służby świątynnej i prorockiej (Iz 28,7)
- w sytuacji moralnego upadku i zagubienia części ludu, który obrał hulaszczy tryb życia (Iz 56,12; So 1,12)
- opisy stanu upadku i wyniszczenia gospodarczego spowodowanego najazdami wrogów, innych sądów lub klęsk (Mi 6,15)

W wyrażeniach metaforycznych:

- stan oszołomienia i przytępienia uciskiem, sądem, karą, niedostatkiem porównywany zostaje do stanu upojenia nadmiarem wina (Jr 23,9)
- obraz sądu Boga – kielich wina zmieszanego przez Boga, który poda winnym do wypicia (Ps 75,8; Jr 13,12-14)
- obraz sposobu życia, wyrażenie intensywności ukierunkowania do pewnych postaw destrukcyjnych (Prz 4,17; Ha 2,5; Jer 51,7)

Ha 2,5 – wino jako metafora upojenia bogactwem i siłą

Interlinia	i_tak wino zwodzi, mąż pyszny, a nie ostoi się (ten),_który rozszerza jak Szeol apetyt_swoj i_on_(jest) jak_śmierć. I_nie będzie_nasycony choć_zgromadził przy_sobie wszystkie_ludy, i_zebrał przy_sobie narody_wszystkie.
BW	Ponadto, bogactwo jest zdradliwe. Oto jest człowiek, który ma żądzę mocy, a nie zaznaje spokoju. Jest chciwy jak Szeol i nienasycony jak śmierć. Rości sobie prawo do wszystkich narodów i gromadzi dokoła siebie wszystkie ludy
BP (~BKUL, ~NTPop.)	Bogactwo także jest zawodne! Nie ostoi się człowiek zuchwały, który rozwiera paszczę jak otchłań, nienasycony jak śmierć, ściąga ku sobie wszystkie ludy, gromadzi wokół siebie wszystkie narody.
BEŚP	Bogactwo bowiem z pewnością zawiedzie, a człowiek pyszny nie osiągnie celu. Swoją gardziel rozwiera on jak kraina umarłych i jak śmierć nigdy się nie nasyci.
BT	Zaiste, wino jest zdrajcą; a człowiek pyszny nie zazna spokoju; traci rozsądek i spokój. Ten, który rozdziawia szeroko swą gardziel jak Szeol i jak śmierć jest nienasycony; choć zebrał ludy wszystkie wokół siebie, wszystkie narody do siebie przyłączył.
BWuj.	A jako wino pijącego zdradza, tak będzie mąż pyszny, a nie będzie ozdobiony; który rozszerzył jako piekło duszę swoją, a sam jest jako śmierć i nie napęlnia się, i zbierze do siebie wszystkie narody, a zgromadzi ku sobie wszystkie ludzkie.
BUBG	Owszem, ponieważ upija się , jest on hardym człowiekiem i nie pozostaje w swoim domu; pomnaża swoją żądzę jak piekło i jak śmierć nie może się nasycić, choć zgromadził u siebie wszystkie narody i zebrał u siebie wszystkich ludzi.
BEIB / BEIBDośl.	A ponadto wino jest zdradliwe, bohater jest dumny, lecz celu nie dopnie, rozdziawia on swą gardziel jak Szeol, jest jak śmierć – lecz się nie nasyci. Gromadzi on u siebie wszystkie narody, zbiera u siebie wszystkie ludy,
LXX-PL	Ten opój , człowiek pełen pogardy i fanfaron do niczego nie dojdzie. Rozwiera się szeroko jak wysysająca otchłań, jak śmierć morowa zawsze nienasycony. Chce zebrać przy sobie wszystkie narody, dla siebie zagarnąć wszystkie ludy.
1QpHab – Kom. do proroctwa Habakuka	O ileż bardziej bogactwo doprowadzi do zdrady męża pysznego. Nie ostoi się, kto swoją duszę otworzył szeroko jak otchłań. On jak śmierć nie nasyci się. Zgromadziły się wokół niego wszystkie narody i zebrały się przy nim wszystkie ludy.

[W. Tyloch, *Rękopisy z Qumran nad Morzem Martwym*, Warszawa 2001, s.321]

A1 [Ha 2] (5) Ponadto, **wino** jest zdradliwe. Oto jest człowiek, który ma rządę mocy, a nie zaznaje spokoju. Jest chciwy jak Szeol i nienasycony jak śmierć. Rości sobie prawo do wszystkich narodów i gromadzi dokoła siebie wszystkie ludy. (6) Lecz wszystkie one zanucą o nim pieśń szyderczą i uczynią go przedmiotem przypowieści i przysłowia, mówiąc: Biada temu, kto gromadzi mnóstwo tego, co do niego nie należy, i przywłaszcza sobie wiele zastawów! Jak długo to potrwa? (7) Czy nie zjawią się nagle twoi wierzyciele i nie obudzą się twoi gnębiciele? Wtedy padniesz ofiarą ich grabieży. (8) Ponieważ złupiłeś wiele narodów, więc i ciebie złupią wszystkie inne ludy z powodu przelanej krwi ludzkiej i gwałtu dokonanego na kraju, na grodzie i na wszystkich jego mieszkańcach.

B1 (9) Biada temu, kto zabiega o niegodziwy zysk dla swojego domu, aby sobie wybudować wysoko gniazdo, by uniknąć nieszczęścia. (10) Umyśliłeś coś, co przyniesie hańbę twojemu domowi: Zniszczyłeś wiele ludów, straciłeś prawo do życia. (11) Gdyż kamień krzyczy ze ściany, a z belkowania odpowiada mu krokiew. (12) Biada temu, kto miasto buduje na krwi, a gród utwierdza na bezprawiu!

C1 (13) Czyż nie pochodzi to od Jahwe Zastępów, że ludy mozolą się nad tym, co pożera ogień, a narody trudzą się nad tym, co nie ma wartości? (14) Lecz ziemia będzie pełna poznania chwały Jahwe, jak morze wodami jest wypełnione.

A2 (15) Biada temu, kto swojego bliźniego **poi** z domieszką swojego gniewu aż **do upicia**, aby patrzeć na jego nagość! (16) Nasyciłeś się więcej hańbą niż chwałą, **pij więc i ty i zataczaj się!** Przyjdzie i do ciebie kielich z prawicy Jahwe, i będziesz syty hańby zamiast chwały. (17) Gdyż obciąży cię bezprawie, popełnione na Libanie, a rzeź zwierząt, która je przeraziła, powali cię z powodu przelanej krwi ludzkiej i gwałtu, dokonanego na kraju, na grodzie i na wszystkich jego mieszkańcach.

B2 (18) Cóż pomoże bałwan, którego wyrzeźbi mistrz, posąg odlany z jego kłamliwą wyrocznią? Ufa jej jednak jego twórca, choć sporządza nieme bałwany. (19) Biada temu, kto mówi do drewna: Obudź się! a do niemego kamienia: Rusz się! Czy może on dać wskazanie? Przybrany jest złotem i srebrem, lecz ducha w nim nie ma żadnego,

C2 (20) ale Jahwe jest w swym świętym przybytku. Umilknij przed nim, cała ziemi!

A (6) Niechaj

A (6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na synów nieuległości.

B a1 (7)

B [...]

A1 a1 (18a) I nie upijajcie się winem,

b1 (18b) które powoduje rozwiązłość,

a2 (18c) ale dawajcie się napełniać w Duchu,

b2 a1 (19a) rozmawiając z sobą

b1 (19b) przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne,

a2 (19c) śpiewając i grając

b2 (19d) w sercu swoim Panu,

a3 (20a) dziękując

b3 (20b) zawsze za wszystko w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Bogu i Ojcu,

a4 (21a) poddając się

b4 (21b) jedni drugim w bojaźni Chrystusa.

A1 (18) I nie u

i hymny, i

Jezusa Ch

i prawdzie.

nie wśród

martwych,

dni są złe.

zez psalmy

szego,

**Czas na pytania
i małą przerwę – 5 min.**

A (6) Niechaj

B a1 (7) Tedy nie stawajcie się współnikami ich.

b1 a1 (8a) Byliście bowiem niegdyś

b1 (8b) ciemnością,

a2 (8c) teraz zaś

b2 (8d) światłością w Panu.

c1 a (8e) jako dzieci światłości postępujcie,

b (9) gdyż owoc światłości jest we wszelkiej dobroci i sprawiedliwości, i prawdzie.

a1 (10) Dowódźcie (przez swój przykład) tego, co jest miłe Panu

a2 a1 (11a) i nie bądźcie współuczestnikami dzieł bezowocnych ciemności,

b1 (11b) ale je raczej ujawniajcie,

a2 (12) bo co się potajemnie wśród nich dzieje, to nawet wstyd mówić.

b2 (13) Zaś wszystkie (one jako) ujawnione przez światło stają się odkrytymi;

b2 a1 (14a) wszystko bowiem, co się ujawnia,

b1 (14b) jest światłem.

a2 (14c) Dlatego powiedziano: Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych,

b2 (14g) a zajaśnieje ci Chrystus.

c2 a (15a) Baczcie więc pilnie, jak postępujecie,

b aa1 (15b) nie jako niemądrzy,

bb1 (15c) lecz jako mądrzy,

c (16) **wykupując czas, gdyż dni są złe.**

b1 aa2 (17a) Dlatego nie bądźcie nierozsądni,

bb2 (17b) ale rozumiejcie,

a1 (17) jaka jest wola Pańska.

i prawdzie.

nie wśród

martwych,

dni są złe.

zez psalmy

szego,

A (6) Niechaj

B a1 (7) Tedy nie stawajcie się współnikami ich.

b1 a1 (8a) Byliście bowiem niegdyś

b1 (8b) ciemnością,

a2 (8c) teraz zaś

b2 (8d) światłością w Panu.

c1 a (8e) jako dzieci światłości postępujcie,

b (9) gdyż owoc światłości jest we wszelkiej dobroci i sprawiedliwości, i prawdzie.

a1 (10) Dowódźcie (przez swój przykład) tego, co jest miłe Panu

a2 a1 (11a) i nie bądźcie współuczestnikami dzieł bezowocnych ciemności,

b1 (11b) ale je raczej ujawniajcie,

a2 (12) bo co się potajemnie wśród nich dzieje, to nawet wstyd mówić.

b2 (13) Zaś wszystkie (one jako) ujawnione przez światło stają się odkrytymi;

b2 a1 (14a) wszystko bowiem, co się ujawnia,

b1 (14b) jest światłem.

a2 (14c) Dlatego powiedziano: Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych,

b2 (14g) a zajaśnieje ci Chrystus.

c2 a (15a) Baczcie więc pilnie, jak postępujecie,

b aa1 (15b) nie jako niemądrzy,

bb1 (15c) lecz jako mądrzy,

c (16) **wykupując sobie czas, gdyż dni są złe.**

b1 aa2 (17a) Dlatego nie bądźcie nierozsądni,

bb2 (17b) ale rozumiejcie,

a1 (17) jaka jest wola Pańska.

i prawdzie.

nie wśród

martwych,

dni są złe.

zez psalmy

szego,

Ef 5,16 w przekładach:

- BEIBD: **wykupując** czas, ponieważ dni są złe. (sugeruje idiom: jak najlepiej wykorzystując czas)
- BEŚP: Wykorzystujcie okazję, bo dni są złe. (sugeruje zwrot kupiecki)
- BT: Wyzyskujcie chwilę sposobną, bo dni są złe.
- BP: Wykorzystujcie każdą sposobną chwilę, bo nadeszły złe dni. (do oddziaływania na bliźnich)
- BW: wykorzystując czas, gdyż dni są złe.
- BKUL: Wyzyskujcie sposobność, bo dni są złe.
- NTPop.: Korzystajcie z danego czasu, bo dni są złe.
- BUBG: **odkupując** czas, bo dni są złe.
- NTTor.: czas **wykupując***, bo dni są złe.
lub: **ocalić od straty, wykorzystać stosowną chwilę - Kol 4,5**
- BB: czas **odkupując** przeto, iż dni złe są.
- BG: czas **odkupując**; bo dni złe są.
- BWuj.: czas **odkupując**, iż dni złe są.

1805

ἐξαγοράζω (ἐκ → 1529, ἀγορά: ἀγείρω → 35*; -άζω), aor. act. ἐξηγόρασα.

1. Wykupywać kogoś, z acc.; cz. Jezusa: Ga 3,13; 4,5. **2.** Med., ἐ. τὸν καιρόν, prawd. wykorzystywać czas, wykorzystywać (sposobną) chwilę; cz. ludzi: Ef 5,16; Kol 4,5. [4]

ἐξαγοραζόμενοι (ἐξαγοράζω)

- imiesłów (współczesny),
- czasu teraźniejszego,
- czynny,
- w stronie zwrotnej,
- l.mn,
- rdz. m.

Interesujący komentarz do tego miejsca zawiera KK-HNT:

„Wyzyskujcie chwilę sposobną” oznacza przypuszczalnie „jak najlepiej wykorzystujcie czas”; por. Ps 90,12. Przekład LXX Dn 2,8 posługuje się tym zwrotem na oznaczenie dążenia do uzyskania odroczenia [MK: sądu, wyroku śmierci]. (Inna możliwa interpretacja to odkupienie obecnego czasu nieprawości.) Pogląd, że „dni złe” wpływają na postępowanie człowieka roztropnego wyrażano także w Am 5,13. W tradycji żydowskiej „mądrość” i „głupota” mają wyraźniejsze zabarwienie moralne niż w myśli pogańskiej (Jr 29,23).”

Dn 2,3-9 (8) (BW – LXX (ἐξαγοράζετε – Ind. Praes. Act. 2nd. Plur.)

(3) Wtedy król rzekł do nich: Miałem sen i mój duch jest zaniepokojony, bo chcę zrozumieć ten sen. (4) Wtedy Chaldejczycy odpowiedzieli królowi po aramejsku: Królu, żyj na wieki! Opowiedz sen swoim sługom, a wyłożymy ci go. (5) A król odpowiedział Chaldejczykom i rzekł: Mój wyrok jest wydany: Jeżeli mi nie opowiecie i nie wyłożycie tego snu, będziecie rozsiekani na kawałki, a wasze domy będą obrócone w kupy gruzu. (6) Jeśli natomiast opowiecie mi i wyłożycie sen, otrzymacie ode mnie dary i upominki, i wielką cześć; opowiedzcie mi przeto sen i wyłóżcie go! (7) Wtedy po wtóre odpowiedzieli, mówiąc: Niech król opowie swoim sługom sen, a my ci go wyłożymy. (8) Lecz król odpowiedział, mówiąc: Wiem na pewno, że wy chcecie **zyskać na czasie**, ponieważ widzicie, że wyrok jest przeze mnie wydany. (9) Jeżeli mi nie opowiecie snu, jeden jest tylko wyrok na was: Zmówiliście się, że dacie mi kłamliwą i zwodniczą odpowiedź, aż czasy się zmieniają; przeto opowiedzcie mi sen, abym wiedział, że możecie mi go wyłożyć.

- W. Barclay

„Nawoływanie do życia chrześcijańskiego, jakie Apostoł Paweł kieruje do tych, którzy się nawrócili przez jego pracę, kończy się napomnieniem, żeby żyli, jak ludzie mądrzy. Czasy w jakich żyją, są złe, powinni więc wyrywać jak najwięcej czasu spod działania zła.”

A (6) Niechaj

B a1 (7) Tedy nie stawajcie się współnikami ich.

b1 a1 (8a) Byliście bowiem niegdyś

b1 (8b) ciemnością,

a2 (8c) teraz zaś

b2 (8d) światłością w Panu.

c1 a (8e) jako dzieci światłości postępujcie,

b (9) gdyż owoc światłości jest we wszelkiej dobroci i sprawiedliwości, i prawdzie.

a1 (10) Dowódźcie (przez swój przykład) tego, co jest miłe Panu

a2 a1 (11a) i nie bądźcie współuczestnikami dzieł bezowocnych ciemności,

b1 (11b) ale je raczej ujawniajcie,

a2 (12) bo co się potajemnie wśród nich dzieje, to nawet wstyd mówić.

b2 (13) Zaś wszystkie (one jako) ujawnione przez światło stają się odkrytymi;

b2 a1 (14a) wszystko bowiem, co się ujawnia,

b1 (14b) jest światłem.

a2 (14c) Dlatego powiedziano: Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych,

b2 (14g) a zajaśnieje ci Chrystus.

c2 a (15a) Baczcie więc pilnie, jak postępujecie,

b aa1 (15b) nie jako niemądrzy,

bb1 (15c) lecz jako mądrzy,

c (16) **wykupując sobie czas, gdyż dni są złe.**

b1 aa2 (17a) Dlatego nie bądźcie nierozsądni,

bb2 (17b) ale rozumiejcie,

a1 (17) jaka jest wola Pańska.

i prawdzie.

nie wśród

martwych,

dni są złe.

zez psalmy

szego,

SEKCJA A – Ef 1,1-2 Pozdrowienie

SEKCJA B – Ef 1,3-4,16 Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie.

SEKCJA C – Ef 4,17-6,17 Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie.

SEKCJA B1 – Ef 6,18-20 Zachęta do modlitwy wstawienniczej. Prośba o modlitwę za Pawła misję zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny.

SEKCJA A1 – Ef 6,21-24 Końcowe pozdrowienie

Koniec

Dziękuję za uwagę

To już koniec na dzisiaj.